

Arrest

nr. 275 237 van 13 juli 2022
in de zaak RvV X / IV

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat F. JACOBS
Kroonlaan 88
1050 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van onbepaalde nationaliteit te zijn, op 4 juni 2021 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 20 mei 2021.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 april 2022 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 29 april 2022.

Gelet op de beschikking van 9 juni 2022 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 23 juni 2022.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. POLLET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat A. HAEGEMAN, die *loco* advocaat F. JACOBS verschijnt voor de verzoekende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Er dient op gewezen te worden dat overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan verzoeker de grond meegedeeld werd waarop de kamervoorzitter steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan verworpen worden. *In casu* wordt het volgende gesteld:

“1. Verzoekende partij, die verklaart van Palestijnse nationaliteit te zijn, dient beroep in tegen de beslissing “niet-ontvankelijk verzoek (internationale bescherming in een andere EU lidstaat)” van 20 mei 2021, genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) op grond van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 3° van de Vreemdelingenwet.

2. Uit de gegevens vervat in het administratief dossier blijkt dat verzoekende partij internationale bescherming heeft verkregen in Griekenland.

Uit de door verzoekende partij bijgebrachte informatie blijkt dat de Griekse autoriteiten, hierin ondersteund door verschillende ngo's, niet onverschillig staan tegenover de situatie van begunstigden van internationale bescherming, doch blijkens diezelfde informatie kan in de praktijk soms niet worden voorkomen dat statushouders in Griekenland in een situatie terechtkomen waarin zij niet, dan slechts (zeer) moeilijk kunnen voorzien in basisbehoeftes, zoals wonen, eten en zich wassen. De druk op de beschikbare voorzieningen voor statushouders in Griekenland is erg groot, waardoor o.a. het risico op dakloosheid erg hoog is. Gelet op de politieke situatie (wetswijzigingen die de hulp aan statushouders inperken en beperken) en socio-economische situatie in Griekenland, wordt voor statushouders - waaronder zij die terugkeren vanuit een andere lidstaat en niet (meer) in het bezit zijn van verblijfsdocumenten- de toegang tot o.a. huisvesting, sociale voorzieningen, (gezondheids)zorg en de arbeidsmarkt erg bemoeilijkt. Die onzekere en weinig rooskleurige situatie in Griekenland maakt dat het voor statushouders moeilijk(er) kan zijn om zelfstandig hun rechten te effectueren en om te voorzien in de meest fundamentele behoeftes zoals eten, onderdak en stromend water. Rekening houdende met die informatie kan niet worden ontkend dat begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, zoals verzoekende partij, zich er in erg moeilijke en soms schrijnende levensomstandigheden kunnen bevinden en dat zij worden geconfronteerd met belemmeringen inzake de toegang tot o.a. socio-economische en medische hulp voor erkende vluchtelingen.

3. De Raad wijst erop dat dergelijke landeninformatie, zoals die door verzoekende partij aangehaald, omtrent de situatie van verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, weliswaar een belangrijk aspect kan vormen bij de globale beoordeling van het verzoek om internationale bescherming, doch zo'n informatie volstaat op zich niet om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in die lidstaat internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Een dergelijke algemene verwijzing, zoals die naar de soms moeilijke (levens)omstandigheden voor verzoekers om en begunstigden van internationale bescherming in Griekenland, volstaat niet om aan te tonen dat verzoekende partij als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland buiten haar wil en haar persoonlijke keuzes om in een situatie van zeer verre gaande materiële deprivatie verkeerde dan wel bij een terugkeer dreigt terecht te komen.

De loutere, algemene verwijzing naar de situatie van personen die om internationale bescherming in Griekenland verzoeken, dan wel deze er hebben verkregen, is op zich dus geenszins voldoende om aan te tonen dat verzoekende partij haar situatie kan worden aangemerkt als een situatie van uitzonderlijke aard zoals geduid door het Europees Hof van Justitie in zijn Ibrahim – rechtspraak (HvJ 19 maart 2019, C-297/17, C-318/17, C-319/17 en C-438/17, Ibrahim e.a./Duitsland), waardoor verzoekende partij haar situatie (bij terugkeer) in Griekenland zou kunnen worden gelijkgesteld met een onmenselijke of vernederende behandeling.

4. Een dergelijke situatie/dergelijk bewijs dient immers op individuele wijze in concreto te worden aangetoond. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt weliswaar dat verzoekende partij het niet eens is met de motieven van de bestreden beslissing, doch de Raad stelt vast dat zij geen valabele argumenten aanvoert die de gedane vaststellingen van de commissaris-generaal ontkrachten of weerleggen. De verzoekende partij komt niet verder dan het aanhalen van landeninformatie en het herhalen van haar eerder afgelegde verklaringen, hetgeen natuurlijk niet volstaat. Verder gaat zij niet op concrete wijze in op de motieven in de bestreden beslissing. Zo legt zij tegenstrijdige verklaringen af omtrent het leren van de Griekse taal en het al dan niet hebben gewerkt. Zij toonde verder niet aan pogingen te hebben gedaan op vlak van het verder zoeken naar werk, en zij heeft zelf aangegeven als gevolg van conflicten nooit naar de politie te zijn gestapt. Hier wordt nog verwezen dat de autoriteiten vanzelfsprekend niet kunnen optreden indien zij niet op de hoogte zijn. Zoals reeds gezegd laat de verzoekende partij na op deze motieven te reageren.

5. Derhalve lijkt verzoekende partij geen elementen naar voren te brengen waaruit blijkt dat zij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die reeds werd toegekend in Griekenland."

2. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar dat hij het niet eens is met deze in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, § 3 van de Vreemdelingenwet immers geacht met deze grond in te stemmen wanneer hij niet vraagt gehoord te worden). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse

bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St. Kamer*, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25, 26) en dit verzoek zodoende niet mag beschouwd worden als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop gewezen te worden dat het verzoek tot horen er niet toe strekt aan de verzoekende partij de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, § 2 van de Vreemdelingenwet precies gewezen wordt, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

3.1. De verwerende partij is niet ter terechtzitting verschenen.

3.2. Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet bepaalt als volgt:

“Alle partijen verschijnen ter terechtzitting of zijn er vertegenwoordigd. Wanneer de verzoekende partij noch verschijnt noch vertegenwoordigd is, wordt het beroep verworpen. De andere partijen die niet zijn verschenen of niet vertegenwoordigd zijn, worden geacht in te stemmen met de vordering of het beroep. In elke kennisgeving van een beschikking tot vaststelling van de rechtsdag wordt melding gemaakt van deze paragraaf.”

Artikel 39/59, § 2 van de Vreemdelingenwet houdt niet in dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen op grond van de afwezigheid van de verwerende partij ter terechtzitting verplicht zou zijn het beroep gegrond te verklaren en aldus de verzoekende partij te erkennen als vluchteling of haar de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen. Evenmin houdt deze bepaling een omkering van de bewijslast in. Zij heeft enkel tot gevolg dat de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen de eventuele excepties en het verweer ten gronde in de nota met opmerkingen van de verwerende partij niet dient te beantwoorden (RvS 13 mei 2014, nr. 227.364; RvS 13 mei 2014, nr. 227.365).

4. Ter terechtzitting, alwaar hij uitdrukkelijk wordt uitgenodigd te reageren op de beschikking van 14 april 2022, legt verzoeker een aanvullende nota neer, die al eerder op 29 april 2022 werd neergelegd. Verzoeker verwijst in eerste instantie naar de elementen die werden aangebracht in de aanvullende nota en de elementen die hij reeds tijdens het persoonlijk onderhoud naar voor heeft gebracht. Hij herhaalt dat in Griekenland geen gezinshereniging mogelijk is en dat hij gepoogd heeft werk te zoeken en zich te integreren en dat hij zelfs, na een verblijf in Zweden, teruggekeerd is naar Griekenland. Verzoeker herhaalt dat hij tussen november 2019 en december 2020 in Griekenland verbleef en hij in die periode slechts vijf maanden onderdak vond en dat hij met behulp van een NGO slechts twee maanden onderwijs kon volgen in Kreta. Hij stelt dat hij wel voldoende inspanningen heeft gedaan om zijn rechten te doen gelden in Griekenland en wijst er opnieuw op dat de Griekse politie een klacht na een incident met een dronken persoon niet heeft willen noteren. Verzoekers advocaat benadrukt dat de situatie in Griekenland sinds 2020 nog verslechterd is en meent dat er ook sprake is van psychische klachten.

Verzoeker brengt met voormelde argumentatie evenwel geen concrete en dienstige elementen aan die een ander licht werpen op voornoemde beschikking van de Raad. Hij beperkt zich immers tot het hoofdzakelijk herhalen van zijn eerdere verklaringen, het formuleren van algemene opmerkingen en het op algemene wijze verwijzen naar algemene landeninformatie, hetgeen evenwel niet van aard is om de grond in voormelde beschikking en de motieven van de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Waar verzoeker in zijn aanvullende nota van 29 april 2022, die hij opnieuw neerlegt ter zitting en aanhaalt, naar twee principearresten verwijst waarin de Nederlandse Raad van State heeft geoordeeld dat het interstatelijk vertrouwensbeginsel ten aanzien van Griekenland niet zonder meer kan worden toegepast, dient opgemerkt dat daaruit niet kan worden afgeleid dat de commissaris-generaal niet meer zou kunnen overgaan tot het nemen van een beslissing tot niet-ontvankelijk verzoek wegens een reeds eerder toegekende internationale beschermingsstatus in Griekenland. Wel dienen de concrete omstandigheden waarin de desbetreffende verzoeker zich bevindt/bevond in rekening te worden gebracht nu het vermoeden van het interstatelijk vertrouwensbeginsel wel degelijk weerlegbaar is. Blijkens de inhoud van de bestreden beslissing wordt *in casu* wel degelijk gemotiveerd omtrent de redenen waarom het interstatelijk vertrouwensbeginsel niet aan de kant wordt geschoven en omtrent de persoonlijke verklaringen en ervaringen van verzoeker.

Verzoeker brengt evenwel geen elementen aan waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de hem toegekende bescherming in Griekenland. Met het louter herhalen van eerdere verklaringen, zoals

over zijn levensomstandigheden in Griekenland, ontkracht noch weerlegt verzoeker hetgeen hierover *in concreto* in de bestreden beslissing wordt vastgesteld, met name:

“U haalt voor het CGVS aan dat u in Griekenland, nadat u enkele maanden na het toekennen van uw internationale beschermingsstatus niet langer kon rekenen op de hulp en bijstand van de Griekse autoriteiten die u tot dan financieel ondersteunden, moeilijkheden kende op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, sociale bijstand en integratie. Uw problemen op de woningmarkt werden ingegeven door het feit dat u ten gevolge van werkeloosheid onvoldoende financiële middelen had en omdat sommige huisbazen niet aan Arabieren wilden verhuren. Doordat u geen financiële middelen had omdat u geen werk vond, had u tevens soms moeilijkheden om eten te kopen (CGVS, p. 7-13 en 15). Er kan echter geen enkel geloof gehecht worden aan uw verklaringen hieromtrent. U geeft immers voor de DVZ niet aan dat u in Griekenland problemen kende op het vlak van werkgelegenheid of integratie. Integendeel, u stelt er uitdrukkelijk dat u de taal leerde in Griekenland, dat u er hebt gewerkt en belastingen hebt betaald (Vragenlijst CGVS ingevuld op de DVZ, vraag 3.5). Dat u voor het CGVS aangeeft dat u de Griekse taal niet hebt geleerd, dat u nooit belastingen hebt betaald en dat u gedurende meer dan één jaar amper twee dagen kon werken en voorts geen werk vond, toont aan dat er geen geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen (CGVS, p. 8-10 en 12). Bij confrontatie met uw eerdere verklaringen repliceert u dat u dit ook zo had gezegd voor de DVZ (CGVS, p. 14). Deze repliek kan in alle redelijkheid niet aanvaard worden omdat u op de DVZ uw verklaringen ter goedkeuring ondertekende nadat deze u waren voorgelezen. Verder maakte u bij het begin van uw persoonlijk onderhoud op het CGVS geen melding van problemen of fouten in de verklaringen opgenomen bij de DVZ (CGVS, p. 3). Verder geeft u aan dat u gedurende meer dan een jaar amper twee dagen kon werken. U verdiende op deze dagen in totaal 55 euro (CGVS, p. 10). Dit is tegenstrijdig met uw initiële bewering voor het CGVS dat u toevallig een maand onderdak had omdat u door te werken 100 euro of 200 euro had verdiend (CGVS, p. 8). Wat betreft uw pogingen tot het verkrijgen van steun van de Griekse overheid geeft u aan dat u voor huisvesting langsging in november 2019 (CGVS, p. 6 en 9). Later tijdens uw persoonlijk onderhoud geeft u evenwel aan dat uw pogingen tot het verkrijgen van steun plaatsvonden in januari en februari 2020 (CGVS, p. 11). Bij het feit dat u gedurende meer dan een jaar maar vijf maanden onderdak had en dat u financiële moeilijkheden had om uw studies te voltooien dient toegevoegd te worden dat u dit niet aanhaalde voor de DVZ toen u gevraagd werd om de redenen op te sommen voor uw vertrek uit Griekenland. Dit plaats wederom een ernstig voorbehoud bij de waarachtigheid hiervan.

Voor zover er nog enig geloof kan gehecht worden aan uw verklaringen over uw redenen om Griekenland te verlaten, dient er eveneens aangestipt te worden dat de bepaalde moeilijkheden waarmee u werd geconfronteerd op het vlak van huisvesting, werkgelegenheid, sociale bijstand en integratie, op zich niet voldoen aan de bijzonder hoge drempel van zwaarwegendheid en cumulatieve voorwaarden zoals bepaald door het Hof van Justitie.

Hoewel dergelijke moeilijkheden een aanwijzing kunnen vormen van bepaalde problematische situaties zoals deze ook geïdentificeerd worden door het Hof (zie hoger), kan immers niet worden besloten dat u door de onverschilligheid van de daar aanwezige autoriteiten, en voor zover u volledig afhankelijk zou zijn geweest van overheidssteun, buiten uw wil en uw persoonlijke keuzes om, terecht bent gekomen in een toestand van zeer verregaande materiële deprivatie die u niet in staat stelt om te voorzien in uw meest elementaire behoeften zoals eten, zich wassen en beschikken over woonruimte, en negatieve gevolgen zou hebben voor uw fysieke of mentale gezondheid of u in een toestand van achterstelling zou brengen die onverenigbaar is met de menselijke waardigheid. Evenmin zijn er concrete indicaties dat dit het geval zou zijn bij een terugkeer ernaartoe.

Bovendien toont u in het licht van de ervaringen waarmee u naar eigen zeggen geconfronteerd werd, evenmin aan dat u uw rechten terzake niet zou kunnen doen gelden. In dit verband moet immers worden vastgesteld dat u hiertoe eerder beperkte stappen hebt gezet, terwijl het vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden en u dezelfde rechten geniet als de daar aanwezige onderdanen uiteraard niet wegneemt dat u zelf óók de nodige stappen moet ondernemen om deze uit te oefenen. Zo zocht u enkel naar werk in Athene en Kreta en hebt u nooit in andere steden of dorpen hiertoe pogingen ondernomen (CGVS, p. 10). Uw repliek daarbij – dat u niets vond in Athene en Kreta en dat u doordoor vermoedt elders niets te vinden – is geen verschoning voor uw nalatigheid en is onvoldoende om te stellen dat u alle pogingen hebt ondernomen om uw rechten te doen gelden (CGVS, p. 10).

Waar uit de elementen in uw administratief dossier zou blijken dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van een incident met onbekende, dronken personen (CGVS, p. 13) moet hier – gelet op voorgaande conclusies inzake uw geloofwaardigheid – het

nodige voorbehoud bij gemaakt worden. Bovendien moet worden opgemerkt dat deze situatie op zich niet worden aangemerkt als daad van vervolging of situatie van ernstige schade. Verder blijkt op basis van de gegevens die voorhanden zijn dat u naar aanleiding van uw ervaringen louter beperkte pogingen hebt ondernomen om een beroep te doen op de hulp of bescherming van de bevoegde instanties, hoewel hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden tevens impliceert dat de daar aanwezige autoriteiten in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden mits u uiteraard de nodige stappen zet. U verklaarde dat u tevergeefs klacht wou indienen bij het politiekantoor op Kreta (CGVS, p. 13). Echter hebt u zich nooit tot een andere politiekantoor gewend (CGVS, p. 13). Dat er geen andere politiekantoren zijn, is een blote bewering. Bovendien hebt u dat door u als gebrekkig ervaren politieoptreden nooit bij andere, hogere instanties aangegeven (CGVS, p. 13-14). Dat u hierbij niet zou geholpen worden is niets meer dan een losse boutade (CGVS, p. 13-14).

Waar u stelt dat u als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland het slachtoffer bent geworden van discriminatie en racisme door verhuurders en door leerkrachten en medestudenten op de school in Kreta (CGVS, p. 8-9 en 12), moet opnieuw worden opgemerkt dat u niet op overtuigende wijze aantoonst dat u, rekening houdend met uw individuele situatie, de nodige ernstige pogingen ondernomen hebt om er uw rechten te doen gelden. Zo hebt u zich hiervoor nooit tot de politie gewend (CGVS, p. 13). Nochtans moet in het licht van hoger genoemd vermoeden dat uw grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland geëerbiedigd worden, waaronder het gegeven dat de daar aanwezige autoriteiten in beginsel in staat zijn een effectieve en gelijkwaardige bescherming te bieden, redelijkerwijze van u verwacht worden dat u alle mogelijke middelen uitput die het recht in Griekenland u biedt, quod non in casu.

U meent dat u enkel bij de politie terecht kan voor incidenten zoals iemand die lastig gevallen wordt of iemand die geslagen wordt (CGVS, p. 13). Dit is opnieuw niets meer dan een losse boutade. Deze repliek volstaat niet om uw nalatigheid te verschonen. De bedoeling van het indienen van een klacht bestaat er immers precies in bescherming te verkrijgen tegen uw belager(s) en eventuele verdere problemen die hij (zij) zou(den) kunnen veroorzaken te voorkomen. Indien de autoriteiten niet op de hoogte worden gebracht van de feiten, kunnen zij hiertegen vanzelfsprekend niet optreden. Waar u verwijst naar het door u als gebrekkig ervaren politieoptreden toen u klacht wou indienen tegen de onbekenden die u sloegen op Kreta, moet verwezen worden naar voorgaande vaststellingen dat u op dit vlak niet alle van u redelijkerwijze te verwachten stappen heeft gezet om uw rechten te laten gelden. Bijgevolg kan ook dit niet als verschoning beschouwd worden voor uw nalaten klacht in te dienen tegen het ondergane racisme."

Verzoeker brengt geen concrete en dienstige argumenten bij die aan het voorgaande afbreuk doen, nu hij niet verder komt dan het louter herhalen van eerder afgelegde verklaringen. Verzoeker beweert weliswaar op algemene wijze ter zitting wel voldoende inspanningen te hebben gedaan om zijn rechten te doen gelden in Griekenland, doch hij toont echter (hoe dan ook) niet op concrete en overtuigende wijze aan, zoals ook eerder pertinent door de commissaris-generaal werd opgemerkt, alle middelen die zijn internationale beschermingsstatus en het recht in Griekenland hem bieden afdoende te hebben aangewend en benut, laat staan te hebben uitgeput. Waar verzoeker ter zitting nog verwijst naar psychische problemen, legt hij hiervan niet enig stuk voor.

Voor zover verzoekers advocaat ter zitting benadrukt dat de situatie in Griekenland sinds 2020 nog verslechterd is, herhaalt de Raad het reeds gestelde in zijn beschikking van 14 april 2022 dat de loutere algemene verwijzing naar algemene landeninformatie omtrent de situatie van statushouders in Griekenland niet volstaat om zonder meer te besluiten dat de geboden bescherming in hoofde van eenieder die in die lidstaat internationale bescherming heeft verkregen, niet langer effectief of toereikend zou zijn. Dit dient immers op individuele wijze *in concreto* te worden aangetoond, maar verzoeker blijft hier in gebreke, zoals eerder in de beschikking van 14 april 2022 en de bestreden beslissing werd vastgesteld, vaststellingen die door verzoeker niet worden ontkracht of weerlegd.

Betreffende de argumentatie dat in Griekenland geen gezinshereniging mogelijk is, wijst de Raad er nog op dat hieruit geen reëel risico op schending van artikel 4 van het EU Handvest van de Grondrechten kan worden afgeleid nu niet kan worden ingezien hoe de eventuele onmogelijkheid om herenigd te worden met zijn gezin in Griekenland resulteert in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie in de zin van het arrest Ibrahim e.a. van het Hof van Justitie. Het Hof heeft in dit arrest ook gepreciseerd dat "schendingen van de bepalingen van hoofdstuk VII van de kwalificatierichtlijn die niet leiden tot een schending van artikel 4 van het Handvest, de lidstaten niet beletten de bij artikel 33, lid 2, onder a), van

de procedurerichtlijn verleende bevoegdheid uit te oefenen” zodat de loutere vaststelling dat het recht op gezinshereniging krachtens Richtlijn 2003/86, artikel 7 Handvest en artikel 8 EVRM niet zou worden gerespecteerd als dusdanig niet volstaat om te besluiten dat verzoeker in geval van terugkeer naar Griekenland in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie zal terechtkomen. Zo verzoeker zijn recht op gezinshereniging als statushouder door Griekenland geschonden acht, toont hij verder ook niet aan dat hij een aanvraag tot gezinshereniging heeft ingediend in Griekenland die zou zijn afgewezen, noch dat geen rechtsmiddelen zouden kunnen worden aangewend in deze EU-lidstaat om zijn recht op gezinshereniging af te dwingen.

Voorts stelt de Raad vast dat verzoekers situatie niet wordt gekenmerkt door bijzondere medische of andere buitengewone omstandigheden die ertoe kunnen leiden dat hij bij terugkeer naar Griekenland, wegens zijn bijzondere kwetsbaarheid, buiten zijn wil en persoonlijke keuzes om, terechtkomt in een situatie van zeer verregaande materiële deprivatie. Alles samengenomen is de Raad van oordeel dat verzoeker geen elementen heeft aangebracht waaruit blijkt dat van hem niet redelijkerwijs zou kunnen worden verwacht dat hij zich beroept op de beschermingsstatus die hem in Griekenland reeds werd toegekend. Het vermoeden dat zijn grondrechten als begunstigde van internationale bescherming in Griekenland zullen worden geëerbiedigd, wordt aldus niet weerlegd.

5. Bijgevolg wordt geen afbreuk gedaan aan de in de beschikking van 14 april 2022 opgenomen grond en de in de bestreden beslissing gedane vaststellingen. Verzoeker brengt derhalve geen elementen naar voor waaruit blijkt dat hij zich niet langer kan beroepen op de bescherming die hem reeds werd toegekend in Griekenland.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting dertien juli tweeduizend tweeëntwintig door:

dhr. K. POLLET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

K. POLLET